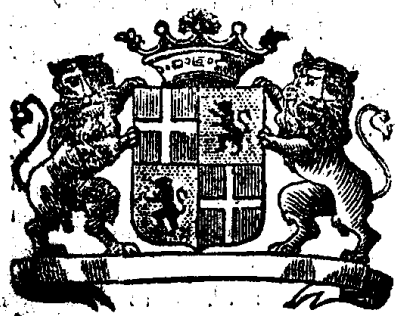
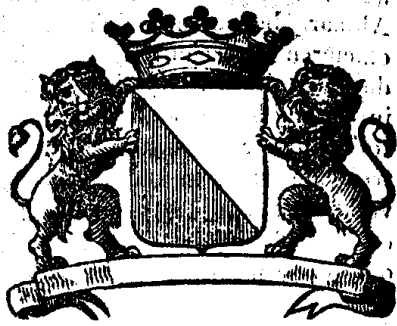

DINGSdag

UTRECHTSCH E PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 1 December.

De laatste berichten uit Engelsch Indie hebben doen zien, dat van de eene zijde de opstand zich uitbreidt, terwijl van den anderen kant de Britten voortgaan de opstandelingen met goed geluk te bestrijden, en alzoo op de meest belangrijke punten de orde te herstellen. Nadat Delhi veroverd was, en naar men thans meldt er geenszins met zooveel wredeheid door de Britten zou zijn te werk gegaan, als wel is beweerd, hebben twee kolonnen zich van Delhi in beweging gesteld, één onder kolonel *Greathed* en één onder onder-brigadier *Shower*. De laatste heeft slechts een kleine togt gemaakt, de eerste is echter van Delhi naar Allygur naar Agra gerukt; op weg heeft kolonel *Greathed* de rebellen op verschillende punten aangetast en steeds verslagen, totdat hij na 16 dagen marsch, in welken tijd hij stellig 4000 man rebellen gedood, te Agra aankwam. Daar was men nauwelijks, en dacht men rustig te ontbijten, toen de vijand weder kwam opzetten; meenende, dat hij alleen met het zwakke garnizoen te doen had, viel de ontvingst hem zeer tegen, en werd hij ook hier geheel verslagen. De kolonne was juist bij tijds voor Agra aangekomen. De kolonel was niettemin spoedig daarna weder opgetrokken, om over Cawnpore, Lucknow te bereiken en daarna te Audh te komen. Deze van kolonel *Greathed*, aan 't hoofd van 2000 man met 18 stukken, is weder eene roemvolle episode, die eenigzins eene vergoeding schijnt voor de uitbreiding, die het oproer in het rijk van Kotah heeft opgevoerd, waardoor geheel Radjpoutana dreigde tot opstand te komen, en men duchten moest een gewelddadig oorlog met de krijgshaftige Mahratten te moeten voeren. Te Delhi had *Wilson* het opperbevel overgedragen aan generaal *Penny*, terwijl hij zelf weder naar het noorden van de provincie is gegaan. Aan den koning van Delhi schenen genade te zijn; zijn proces zou toch weldra beginnen. *Havelock's* haghelijke stelling is niets naders.

Intusschen geven juist al deze berichten op nieuw aanleiding der Regering te gispren, over de traagheid, die zij in 't zenden van troepen naar Indië in den beginne heeft aan den dag gelegd, eene traagheid, die zoo heilloos was, en waarvan de Regering de schuld op de kompanie wil werpen. — Daaruit blijkt op nieuw, hoe noodig het is, dat het Indisch bestuur geheel in handen kome van het Engelsch ministerie, onder toezigt van het Parlement.

Onder de verdere tijdingen behoort hier nog te worden herinnerd, aan de komst van lord *Redcliff* in Engeland; hij zou Konstantinopel intusschen alleen verlaten hebben om familiezaken. — Van een ongeluk, weder door instorting te Vincennes plaats gehad, zal men onder Parijs mededeeling vinden, waar ook de opening der Wetg. Kamers, en de aanvaarding zijner betrekking door den heer *Dupin* wordt besproken.

In de kwestie der Donauvorstendommen betoogt men meer en meer de ongeschiktheid van de halve Vereeniging die thans wordt ter sprake gebracht. Wordt de vereeniging niet redelijk in toepassing gebracht, dan blijft er niets praktisch over dan de ontbinding, gelijkvormigheid van bestuur door de Porte, voorgesteld.

Onder Londen zal men eenige berichten vinden uit Amerika; de regering van Washington heeft de zaak van den weg over de landengte van Panama met Nicaragua geregeld, en zal nu *Walker's* expeditie tegenwerken; *Walker* is intusschen reeds weder op weg op zijn veroveringstogt.

In de zitting van onze Tweede Kamer van gister zijn o. a. een paar konklusien, eenige naturalisatiewetten en de voorziening in de financiële bezwaren den Haarlemmermeer aangenomen; wij hebben gister reeds van het verhandelde in de zitting per telegraaf tijding ontvangen en daarvan in twee berichten mededeeling gedaan; vooral de verklaring van den minister omtrent Ned. Indië, waaromtrent wij naar het zitting-verlag verwijzen, is niet zonder belang.

Door het ontslag van den minister van oorlog werd de wet op de benoembaarheid van vreemdelingen niet in behandeling genomen. Ter vervanging van den afgetreden minister noemde men de heren *v. Meurs*, *Dibbets*, *Singendonck* en *Storm's* Gr. Per telegraaf wordt ons heden morgen

gemeld, dat boven allen in aanmerking schijnt te komen kolonel *v. Singendonck*. Aan de Kamer zal eene halfjarige kredietwet voor oorlog worden aangeboden op den grondslag der begroting van 1857, door den minister van Marine *Lotsy*, welke die kredietwet ook zal verdedigen.

Heden is er geene zitting; morgen zal de Kamer het voorstel tot opheffing van de akzijs op het geslagt in behandeling nemen, waarvan hieronder het verkort verslag der beschouwingen van de Kamer in de Afdeelingen voorkomt.

— Z. M. heeft tegen 1. Jan. 1858 eervol ontslag verleend aan den heer *Foratner van Dambenoy* als minister van oorlog, onder dankb. en hem tevens benoemd tot minister van staat.

— Z. M. heeft, bij besluit van 24 Nov. jl., vernietigd art. 51 van het reglement van orde voor den gemeenteraad van Schiedam. Dat besluit is o. a. gegrond op de overweging, dat art. 48 der gemeentewet voorschrijft, dat de raad niet mag besluiten, zoo niet de grootste helft van het bij art. 4 der wet bepaalde getal leden tegenwoordig is, en dat de bedoeling dezer wetsbepaling is, dat geen besluit mag worden opgemaakt, ten ware de raad, vertegenwoordigd door zijne meerderheid, er toe heeft medegewerkt, en dat het tegendeel zou geschieden, indien met een minder getal behoorlijk ingevulde stembriefjes, dan de volstrekte meerderheid der raadsleden bedraagt, eene benoeming zou kunnen worden gedaan, daar alleen zij, die hunne stembriefjes behoorlijk invullen, geacht kunnen worden tot het besluit medegewerkt te hebben.

— Z. M. de koning heeft in een bijzonder gehoor ontvangen den graaf *v. Reijnders*, afgetreden sekr. van het Pruisische gezantschap te 's Hage en nieuw benoemd zaakgelastigde van Pruisen te Rio de Janeiro. Z. M. heeft dien heer benoemd tot ridder der orde van den Ned. Leeuw.

— Uit Luxemburg wordt door de *N. R. Ct.* gemeld, dat de regering voortgaat met het nemen van besluiten. Thans is het inkomen van de ambtenaren verhoogd, daar het getal administrateurs of ministers van 5 op 3 wordt teruggebracht, zullen ook de traktementen van deze 3 wel verhoogd worden.

§— Nadat, onder dagteekening van den 24. November jl., bij de Kamer een voorstel van den heer *Nispen van Sevenaer* en acht andere harer leden was ingekomen, strekkende tot afschaffing van den rijks-akzijs op het geslagt, heeft men zich den 27. dier maand in de bijna voltallige afdeelingen bezig gehouden met de behandeling der vraag, of dit voorstel al dan niet een onderwerp van nader onderzoek zal uitmaken. Bij die overweging heeft een aanzienlijk getal leden zich tegen het houden van dat nader onder onderzoek, althans in het tegenwoordig tijdsgericht, verklaard; terwijl al de overigen zulk een onderzoek allezins gepast en wenschelijk keurden, of zich voorbehielden om, na bij de openbare beraadslaging het voor en tegen te hebben gehoord, deswege te beslissen.

Van de zijde der tegenstanders van de zoogenaamde *prise en considération*, althans in het tegenwoordig tijdsgericht, werd op den voorgrond gesteld, dat weigering van het nader onderzoek van een voorstel, ingevolge de artt. 110 en 111 der Grondwet gedaan, niet in aanmerking kon komen dan wanneer zoodanig voorstel hetzij als ongerijmd, hetzij als ongrondwettig, hetzij als ontijdig moet worden beschouwd. De kamer, zeide men, is door dat voorstel als overvallen op een oogenblik, dat zij zich met de beraadslaging over de begrotingswetten voor 1858 bezig hield, en dat bij haar veelomvattende regeringsvoorstellen tot wijziging van het belastingstelsel, in verband met de financiële behoeften der gemeenten, aanhangig zijn.

Eindelijk werd nog aangevoerd, dat zelfs, indien al deze bezwaren en moeilijkheden konden worden ter zijde gesteld, en dus eene geregelde behandeling in de Tweede Kamer van het voorstel gedurende de maand Dec. mogelijk ware, nog een groot bezwaar zou overblijven. Ingeval namelijk het voorstel der negen

leden door de Kamer werd aangenomen, zou de wet op de middelen voor 1858 dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd. Maar daarvan zou dan ook het gevolg zijn, dat zoo of de Eerste Kamer of de Koning zich niet met het denkbeeld der afschaffing van den akzijs op het geslagt vereenigde, zulk een tak der wetgevende magt zich tot verwerping of niet-goed-keuring der wet op de middelen genoodzaakt zou zien; waardoor de geregelde gang van zaken met het tijdstip van 1 Jan. 1858, dat dan zeer zeker voor de deur zou staan, op eene bedenkelijke wijze zou worden gestoord.

Van de zijde der voorstanders van de *prise en considération* werd beweerd, dat op het tegenwoordig standpunt dezer zaak alleen de vraag te beantwoorden valt, of het voorstel der negen leden nadere overweging waardig is, en op die vraag konden zij niet anders dan toestemmend antwoorden.

— Blijkens een bij het departement van marine ingekomen brief van den kap. luit. ter zee *G. Habius*, kommanderende Zr. Ms. stoomkorvet *Medusa*, geschreven te Hong-Kong den 14. Oct. jl., was aan boord van dien bodem alles wel.

De tegenwoordigheid aldaar van dat stoomschip werd door de gezagvoerders der Nederl. koopvaardij-schepen, die zich ter reede van Hong-Kong bevonden en waarvan het aantal steeds vermeerderde, zeer gewaardeerd.

St. Ct.

*— Een partikuliere brief van Decima, op het eiland Japan, van den 23 Sept. meldt ons 't volgende:

„Gister is alhier aangekomen het Japansch Keizerlijk stoomschip de Japan van Java, dat, onder kommando van Nederl. officieren van Batavia aangebragt, na eene goede reis, hier door de Russische oorlogstoomboot, aan boord waarvan zich de admiraal *Putiatine* bevindt, op de gebruikelijke wijze werd begroet, terwijl ook de gewone officiële visites werden gewisseld. Er liggen hier nog 4 Hollandsche koopvaardij-schepen, die spoedig achtereenvolgens naar Java terug zullen keeren.

„Het verkeer met de Japanezen wordt telkens wellwillender en gemakkelijker. De Japanezen zijn zeer dankbaar voor het door de Nederl. officieren hen gegeven onderwijs in maritieme zaken. Men meent hier zelfs, dat de door Nederland op het traktaat met Japan voorgestelde additionele artikelen zeer gunstig zijn ontvangen, en twijfelt niet aan de bijna geheele aanneming daarvan door de Japanesche regering.

„Men beweegt zich hier thans volkomen vrij en kan in en om Nagasaki wandelen, en de winkels bezoeken, alles naar lust. Het Brus. stoomfregat heeft hier steenkolen ingenomen.”

— Heden zal te Vlissingen in dienst worden gesteld, om binnen kort naar Java te vertrekken, Zr. Ms. stoomkorvet Groningen. De navolgende officieren zullen den état-major uitmaken: kap. luit ter zee *Courier dit Dubikart*, kommandant; luit. ter zee 1e kl. *R. L. de Haas*, 1e officier; luits. ter zee 2e kl. *M. L. J. van Asperen* en *W. T. Meijen*; adelborsten jhr. *C. C. Six*, jhr. *C. C. van der Wijk*, *S. C. Schotel*, *Wachendorff van Rijn*, *G. A. L. de Haan* en *J. Hecommys*; offic. van gezondh. 1e kl. *Kraake*, 3e kl. *P. J. Losgert*; offic. van admin. 2e kl. *H. J. van de Watering*; scheepsklerk *D. W. Muller*.

— Eergisteren avond is het vijf-en-twintigjarig herinneringsfeest aan den laatsten strijd op den Citadel van Antwerpen onder Neêrlands vlag geopend, en strekte een concert, den feestelingen in de zaal van de Vereeniging, Warmoesstraat, aangeboden door de harmonie-kapel der handboog- en bukschutterij *Claudius Civilis*, tot inleiding der plegtigheden, die gister morgen aanvingen. Ten 10 ure verzamelden de hier aanwezige verdedigers der Citadel zich op de beurs. Eene commissie bevond zich aan den Rijnspoorweg, tot ontvangst van hen, die van elders verwacht werden. De derde sekte van de vereeniging *het Metalen Kruis* was ten 10 ure op de Botermarkt aangetreden, om, onder begeleiding van de der schutterij, als eerewacht te marcheren op de beurs. Nadat de feestelingen van buiten de stad aldaar waren aangekomen, begaf de stoet zich, onder

begeleiding van de stafmuziek en de tamboers der stedelijke schutterij, naar de Nieuwe kerk, om eene hulde aan het graf van van Speyk te brengen. Aldaar bevonden zich de hoofd- en subalterne officieren der schutterij. De heer F. C. Zillesen sprak de feestelingen bij het gedenkteken toe en was, in zijne hulde aan den zeeheld gebragt, ook de tolk hunner gevoelens. Na afloop dezer plegtigheid, trok de stoet in optocht om het monument aan den volksgeest van 1830 en 1831 gewijd, op den Dam, en begaf zich vervolgens naar het Burgerweshuis, om er een bezoek aan van Speyks gedenkteken te brengen. Daar werden de feestgenooten door Jhr. P. H. Bicker, namens regenten van het gesticht, met eene toespraak ontvangen. Ten 12 ure begaf men zich naar de tuinen *Natura Artis Magistra*.

TEXEL 28 Nov. Uitgezeld Diana, kap. Hofker, Groot Zeewijk, kap. Homan, en Wilhelmina, kap. Klint, alle drie naar Suriname.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 30 Nov. 0.09 El; + AP. 7.04. Gev. 0 d. Keulen, 29 " 2 v. 5 1/2 d. (2 v. 9 d. Rijnl.) Gew. 1/2 duim. Rijnl.

Uit plaats gebrek moeten wij enkele advertentiën, berigten en vervolg der Juwatijdingen tot morgen verschuiven.

Oost-Indiën.

— Uit Batavia hebben wij berigten ontvangen tot den 10. Oktober loopende.

Bij besluit van den Goev.-Generaal van Neêrl. Indië is de Sultan van het rijk van Djohor, Pabang, Riouw en onderhoorige eilanden, *Machwood Moethafar Sjah* vervallen verklaard van het leen van zijn rijk, om reden-genoemde Sultan, in weêrwil van teregtwijzingen voortdurend ongehoorzaam blijft aan het Neêrl. Indisch gouvernement.

In de *Javasche Ct.* is medegedeeld, dat het stoomschip Amsterdam den 6. Aug. ter reede van Koepang was aangekomen met het transportschip Middelburg.

Uit kortelings van den resident van Timor ontvangen berigten wordt het volgende ontleend:

Den 13. Aug. arriveerde aldaar Z. M. stoomschip Merapi, op sleeptouw hebbende het transportschip Hendrik Jan.

Den 20. Aug. kwam het transportschip Ferdinandina Emma aan.

Den 10. Aug. had de resident zich met Z. M. stoomschip Amsterdam naar Rotti begeven, om van de radjas de noodige hulptroepen te rekweren, welke den 17. daarna door dit stoomschip, de Merapi en het transportschip Middelburg naar Paritty werden overgevoerd, waar de overige troepen reeds gedeeltelijk waren verzameld.

De radja van Amfoang werd verzocht eene voldoende magt op zijne grenzen aan de zijde van Takaip en van Groot Sonnebait bijeen te trekken.

Den 18. Aug. keerden de zendelingen van den resident van Takaip en Groot Sonnebait, werwaarts zij waren afgezonden om den fettor alsnog tot onderwerping te bewegen, zonder gunstigen uitslag terug.

Noch de fettor, noch de keizer wenscht aan de gestelde voorwaarde der onderwerping, naar Paritty op te komen te voldoen.

Telegrafische berigten, den 26. Sept. ontvangen deelen verder mede, dat de troepen den 25. Aug. van Paritty zijn opgerukt.

Soenlea, de zetel van *Bakikooi*, is na vier zeer vermoeijende marschdagen, waarvan gedurende 3 dagen gevochten werd, genomen en geheel verwoest; terwijl *Bakikooi* kort voor de komst der militaire magt van daar gevlugt was.

Den 27. Aug. van Bipollo, waar het eerste bivouak gehouden werd, verder naar het gebergte opgerukt zijnde, had nabij het gehucht Neleteh, gelegen in eene kloof, op eene berghelling, digt begroeid met bamboe doerie, de eerste ontmoeting plaats met den vijand, die dadelijk, door scherp geweervuur vervolgd, op de vlugt werd gedreven. Een broeder van den radja van Thie, van het eiland Rottie, sneuvelde bij die gelegenheid. Verder langs een zeer vermoeijend voetpad door boschrijke kloven langs berghellingen en over vrij steile bergruggen voortgerukt zijnde, had omstreeks 12 uur op dien dag de tweede ontmoeting plaats, met een sterker getal vijanden, die zich op eenen boschrijken bergrug nabij *Bakikooi* hadden verscholen. Nadat die rug was bestegen, werd de vijand door een dan eens dalend dan weder stijgend terrein, zwaar met bamboe doerie begroeid, met den stormpas vooruit gedreven; terwijl van beide zijden scherp werd gewaard.

Na 3 ure, op een eenigzins open terrein, werd de vijand verdreven.

De vijand werd zwaar gewond, de kapitein *Juta*, die wonden bekwam, de 2. luit. *Diepen*, die in het hoofd en een in den

rechter arm, de Europeesche sergeant *Berriot*, in den boven linkerarm, die dadelijk geamputeerd is, benevens nog vier Javaansche militairen; 2 Javaansche soldaten werden licht gewond.

Den 27. Aug. werd van het bivak te Bineno, het verblijf van den toemoekon *Tapika*, dat verwoest werd, opgerukt naar de twee Batoes Oel Noa, van den toemoekon *Kaas Nobe*, welke verlaten gevonden en verwoest werden; hier werd bivak gehouden. De voorwacht, die steeds was vooruit gerukt, had intusschen den bergrug voor Soenleo op den vijand genomen, waarbij de 1. luit. v. *Leersum* een schot in het linker been bekwam.

Den 28. Aug. rukte men naar Soenleo op; er hadden vele schermutselingen plaats tot nabij die batoe, waarbij 6 man der hulptroepen gewond werden; de vijand werd van alle kanten sterk vervolgd en geheel verdreven.

Den 29. Aug. het hoofdkwartier te Soenleo gevestigd zijnde, werden razzias gehouden en de drie aanzienlijkste kampongs van Pietai, met derzelver tuinen, verwoest en eene hoeveelheid padi en djagong door de hulptroepen buit gemaakt.

Den 30. Aug. werd de ruim 500 voeten hooge en zeer steile rotshenvel Soenleo streng doorzocht en de Nederl. vlag, tot een teken van overwinning voor de omliggende bevolking, daarop geplant.

Den 31. is een gedeelte der kolonne opgerukt naar Soenikiki, tweede verblijfplaats van *Bakikooi*, die bij de komst der troepen aldaar de vlugt had genomen. Alles werd ook daar verwoest, en op den 1. Sept. ook de batoe Noa Taus, van den toemoekon *Taij Boko*.

Den 2. Sept. werden razzias gehouden in eenige kleine kampongs in de valeijen tusschen Soenleo en Soenikiki.

Intusschen was een zendeling met eenen brief aan den keizer gezonden, om hem tot onderwerping te bewegen, indien hij niet dazelfde tuchtiging wilde ondergaan; hij heeft zijne onderwerping laten aanbieden, doch was, uit vrees, niet te bewegen den resident te Soenleo te komen ontmoeten.

Vermits het te verwachten is dat de keizer, bevrijd van den dwang tot duver op hem uitgeoefend door zijnen fettor *Bakikooi*, zijne aanbied toe onderwerping nader op eene voldoende wijze zal gestand doen, en vermits het weder eenen ongunstigen keer begon te nemen, werd besloten, niet naar 's keizers verblijf op te rukken, maar over *Tatoe Ikie* naar Paritty terug te keeren. Sedert 30. Aug. waren in het hoofdkwartier aangekomen het hoofd van *Passie* en de fettor van *Amfoang*, om den resident te begroeten en van hunne getrouwheid aan het gouvernement de verzekering te geven.

Ook twee hoofden van *Pietai* kwamen vergiffenis voor hun volk verzoeken. Met hen allen werden maatregelen beraamd om *Bakikooi* zoo mogelijk later in handen te krijgen, en werden daartoe ook zendelingen naar *Ambenoe* afgezonden, die bij terugkomst de tweede vrouw van *Bakikooi*, geheel alleen onderweg aangehouden, medebragten, terwijl eenige dagen te voren de moeffa (spreker) van *Bakikooi* door eene patrouille van hulptroepen was opgevat en opgebragt.

De tuchtiging heeft blijkbare den gewenschten indruk gemaakt. Na de verwoesting van Soenleo werd de vijand nergens meer gezien en *Bakikooi* is door zijn volk, met uitzondering van 4 mems (voorvechters of orang branie) geheel verlaten.

De projektieën waarmede de vijand schoot, bestonden in brokken zwaar ijzererts en cilindervormige versteeningen.

De vijand sleepte zijne gesneuvelden en gekwetsten mede, zoodat, behalve één gesneuvelde, op den togt slechts belangrijke bloedsporen werden gevonden. Volgens geruchten echter had de vijand veel aan dooden en geblaseerden verloren.

Volgens berigt van Koepang van 14 Sept., was de kolonne op p. m. 200 man na, die nog te Paritty waren, den 10. Sept., over *Tatoe Ikie* en Paritty, op de hoofdplaats Koepang teruggekeerd. *Tatoe Ikie*, de zetel van den *ottopaha*, werd verwoest.

De geblaseerden namen langzamerheid in beterschap toe. Niettegenstaande de groote vermoeijensissen en vele ontbeeringen was de toestand der troepen over het algemeen naar wensch.

Den 17. Sept. is een gedeelte der troepen naar Java teruggezonden.

Een ander gedeelte, met den kommandant der expeditie, zou naar *Ledok* vertrekken om den radja aldaar tot onderwerping te brengen.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de bijeenkomst der Tweede Kamer van gister heeft de voorzitter medegedeeld, dat zijn ingekomen twee adressen, betreffende de zaak der spoorwegen, te weten: van de prov. Staten van Overijssel, en van de Kamer van Koophandel te Almelo.

Aan de orde is de beraadslaging over de konklusie der commissie, in wier handen gezeteld is het reerings-verslag van het beheer en den staat der Oost-Indiesche bezittingen over 1854. Die konklusie strekt om een afschrift van het rapport aan den minister van Koloniën te zenden.

De heer *Hugenholz* heeft de aandacht des ministers gevestigd op een geschrift van den heer *A. J. Janssen*, resident van Menado, vooral ten aanzien van het daarin voorkomende over de Solo-eilanden en de zeerooverijen in die streek.

De heer *Blout* heeft gevraagd: 1°, of in den laatste tijd maatregelen zijn genomen om de verdelingsmiddelen op Java in een goeden staat te brengen of te houden? 2°, of de Regering bij voortdurend vrijheid wil laten om in Ned.-Indië het Evangelie te verkondigen? Ten opzichte van dit laatste gaf de minister den wensch te kennen, dat de Regering zich spiegelen aan hetgeen in Britsch-Indië gebeurd en zich zou wachten van het bijgeloof der Mohammedanen in de hand te werken.

De minister van Koloniën heeft daarop, naar aanleiding van het door de vorige sprekers in 't midden gebrachte, verklaard: dat de Regering de noodzakelijkheid, om de zeerooverij in O.-Indië te bestrijden geheel erkent; dat zij voornemens is, die bestrijding met nog meer kracht dan tot dus ver te doen plaats hebben, zoodra de daartoe noodige middelen, voornamelijk van de marine, aanwezig zullen zijn; dat dit, naar hij hoopt, in den loop van het volgende jaar het geval zal zijn; dat van Sept. 1858 tot Nov. jl. ruim 5000 Europeanen naar Ned. Indië vertrokken zijn om daar het leger te versterken, en dat eerlang eenige honderden manschappen zullen volgen; dat volgens de opgave van den minister van Marine, Nederl. Indische Regering, indien geene teleurstelling in dit opzigt ondervonden wordt, in het volgende jaar over 18 oorlogstoomschepen zal kunnen beschikken; dat alzoo al het mogelijke is gedaan om de land- en zeemagt in O.-Indië op eene voldoende sterkte te brengen en te houden, ten einde de Regering aldaar in staat te stellen om, zoo noodig met kracht te handelen en aan alle mogelijke gebeurtenissen het hoofd te kunnen bieden; dat, volgens een gister ochtend ontvangen berigt, de expeditie naar Timor, tot beteugeling van overmoed ondermen, met een goeden uitslag is bekroond, en dat Ned. Indië in een staat van rust en vrede verkeert; dat ook ten aanzien van de Indische geldmiddelen de meest geruststellende mededeeling gedaan kan worden; dat de goev.-gen. over zeer aanzienlijke sommen kan beschikken, zoodat hij sedert eenige maanden zelfs geene wissels op de Nederl. Regering heeft hoeven te trekken. Verder verklaarde de minister dat de Regering ten aanzien van de verspreiding van het Evangelie haar onzijdig standpunt handhaaft, dat eene afwijking daarvan strijdig zou zijn met het Reerings-reglement.

De konklusie van het rapport is daarna zonder stemming aangenomen.

Vervolgens zijn voor kennisgeving aangenomen medegedeelde overeenkomsten met Portugal en met Turkije, betreffende de toelating van konsulaire agenten in de overzeesche bezittingen.

Na eenige woordenwisseling is ook, met algemeene stemmen, goedgekeurd de begroting van uitgaven voor de Algemeene Landsdrukkerij over 1858.

Daarna is beraadslaagd over het ontwerp van wet tot voorziening in de financiële belangen der gemeenten Haarlemmermeer, en is hetzelfde aangenomen met 3 tegen 24 st. — Tegen stemden de heeren *Ban*, *Anemaet*, v. *Foreest*, v. *Heiden*, v. *Eck*, *Hoffman*, *Luyben*, v. d. *Poel*, *Nolthenius*, *Hoekwater*, *Gode*, *froi*, v. *Lijnden*, *Oosting*, de *Brauw*, de *Kempnaer*, *Gevers Deynoot*, *Poortman*, *Bosscha*, *Heemskerk*, *Delprat*, v. *Franck*, v. *Deinse*, *Hengst* en *Stolte*.

De daarna aan de orde gestelde beraadslaging over het ontwerp tot regeling der benoembaarheid van vreemdelingen tot lands-bedieningen is tot een naderen tijd verdaagd, op verzoek van den minister van Justitie, nademaal het departement van Oorlog voor een groot deel bij dit ontwerp betrokken is en de minister van Oorlog reeds aan Z. M. zijn ontslag heeft ingediend, weshalve het genoemde departement nu bij deze beraadslaging niet vertegenwoordigd zou kunnen worden.

Hierna zijn de ontwerpen tot bekrachtiging van provinciale belastingen alle aangenomen met algemeene stemmen.

De discussie over het in overweging nemen van het voorstel der 9 leden, betreffende de afschaffing van den akzijs van het geslagt, is bepaald op aanschiedensdag.

Het ontwerp, tot aanvulling der wetten omtrent den akzijs op het zout (vrijdom voor de zeevischerijen), is aangenomen met algemeene stemmen nadat eene door den heer *van Rosse* voorgestelde verandering van art. 8 was goedgekeurd.

De Kamer is hierna gescheiden tot aanst. Woensdag.

Gratis ingevolge beschikking van de Arrondissements-Regtbank te Utrecht, van den 11. Maart 1857.

** Bij vonnis van de arrondissements-Regtbank te Utrecht van den 6. November 1857, is verklaard dat het tusschen FRANS HENDRIK OOSTERMAN, gewoonde hebbende te Utrecht, doch thans geen bekende woonplaats noch verblijf in het koninkrijk hebbende en zijne echtgenoot JOHANNA PHILIPPINA VAN RIJN, wonende te Utrecht, doch verblijf houdende te Odijk, bestaande huwelijk door echtscheiding is ontbonden.

Voor uittreksel ingevolge de artikelen 828 en 811 van het wetboek van Burgerlijke Regtsvordering

Mr. A. S. VAN HENGELAAR,
Procureur.

Gratis ingevolge beschikking van de Arrondissements-Regtbank te Utrecht van den 15. April 1857, geregistreerd in deel 89 folio 186 vak 6.

** Bij vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Utrecht van den 30. October 1857 is verklaard, dat het tusschen WILHELMUS NICOLAAS WINTERSHOVEN, wonende te Utrecht, en zijne echtgenoot GERARDA SCHOONHOVEN, bestaande Huwelijk door echtscheiding is ontbonden.

Voor uittreksel ingevolge de artikelen 828 en 811 van het wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.

Mr. A. S. VAN HENGELAAR,
Procureur.

** Allen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de Erven wijlen den WEW. Hr. C. KUPPENS, in leven R. K. Pastoor te Utrecht, worden uitgenoodigd, daarvan vóór den 6. December e.k., schriftelijk opgave te doen aan den Executeur testamentair, Mr. A. W. K. ARIENS, Advocaat aldaar.

** Commissarissen van den Schalkwijkseken weg, Gelet op den stand der rekening van hun beheer over 1857,

Brengen ter kennis van de houders der aandeelen in de geldleening ten laste van den weg van Utrecht naar Schalkwijk, dat de coupons der obligatiën van f. 500.— ten laste van den voorschreven weg, verschijnende 1 Januarij 1858, groot f. 22,50, zullen worden betaald met f. 19.—, bij den Heer G. A. DE WIT, Secretaris Thesaurier van den voorschreven weg, in de Ridderschapstraat te Utrecht; bij wien de rekening over 1857, ter visie van de aandeelhouders zal voorliggen.

HOUT- EN HOOIVERKOOPING OP VREEDEN- DAAL aan de BILTSTRAAT.

** Op Donderdag 3 December, ten 10 ure, van Esschen- en Elzen HAKHOUT, Stommels en Spaanders op Koolenberg; Elzen, Willigen en Populieren, Appel- en PEERENBOOMEN, Iepen SNOEILING en TAKKENBOSSEN, als bij biljetten omschreven; benevens 10,000 1/2 Ned. ponden welgewonnen MAAT-LAMMEN, staande en te bevragen bij W. KOOIJMAN de Bilt. Waarvan de Verkoop zal worden gehouden op Vreedendaal voornoemd, ten overstaan van den Notaris Mr. H. A. R. VOSMAER te Utrecht.

HOUTVERKOOPING op VOORDAAN. aan de Greenekan.

** Op Donderdag 10 December, ten 10 ure, van eene partij EIKEN-BOOMEN geschikt tot Bergroeden, Pompen, enz. Eiken- en Essen HAKHOUT; Eiken- en Beuken KAGCHELBLOKKEN, alsmede ONDEREINDEN, TAKKEBOSSEN, STOMMELS enz. ten overstaan van den Notaris Mr. H. A. R. VOSMAER, te Utrecht.

HOUTVERKOOPING op BEERSCHOTEN onder de Bilt,

** op Donderdag den 17. December 1857, des voormiddags ten 10 ure, van eene aanzienlijke partij zware Beuken en Eiken TAKKENBOSSEN, Eiken, Beuken, Berken en Sparren HANDHOUTEN van 22 à 28 dm., Eiken HAKHOUT van 10 à 11 jaren, en eene groote partij REK- en DEKSPARREN. Alles gemakkelijk zoo te water als per as te vervoeren.

HOUTVERKOOPING OP DE GOEDEREN VAN DRAKESTEIN, aan de Vuursche,

** op Maandag den 4. Januarij 1858, van zware BEUKEN- en EIKEN BOOMEN, geschikt voor Berg-roeden, Pompen, enz.; ruim 700 SPARREN BOOMEN, deels gerooid, deels staande, geschikt tot Heimasten en ander werkhout, zwaar Eiken-, Elzen- en Beuken HAKHOUT, eene aanzienlijke partij drooge schelften TAKKENBOSSEN, STOMMELS, gekloofd HOUT, uitgedunde SPARREN, SNOEILING, enz. Onderrigt bij den Veldwachter JAAP VELD-HUIZEN, aldaar.

MEN BIEDT TE KOOP:

** Een **Staanse Klok**, bijzonder geschikt ter plaatsing in een gang of vestibule, en een **Piano** 6 octaaf Eng. Mechaniek, een en ander is in den besten staat, en **vraagt te huur**, tegen Mei, een net HUISJE, op fatsoenlijken stand, huur f. 200 à f. 300, bij voorkeur geschikt tot uitoefening van een Garen- en Band-affaire. Aanvraag en opgaaf aan het adres van J. MADO, Boekh. aan de Jansbrug No. 39.

UITVERKOOP

** van een groot assortiment der nieuwste **BAL-ROBES**, als ook der nog voorraadige **Model-Mantels**.

GIESBERTS & TITO.

** Een **Loodgietersknecht**, onder Attest van bekwaam- en eerlijkheid, niet in Utrecht werkzaam zijnde, duurzaam werk verlangende, adresere zich *franco* onder letter R. bij den Boekverkoop W. MAARSCHALKERWEERD te Utrecht.

** De in het voorgaande jaar met zoo veel graagte ontvangene

Geparfumeerde KALENDER

is voor **1858** mede alom verkrijgbaar à 50 Cts.

** De ondergeteekende berigt zijne geëerde begunstigers, dat hij *van nu af* aan voor het St. NICOLAASFEEST is uitgekapt, en ruim voorzien is van alles wat tot zijn vak behoort. Hopende op een ruim bezoek, beveelt hij zich minzaam in ieders gunst.

H. C. VAN SENDEN.

Banketbakker en
Confiturier.

Donkere Gaard,
Lett. F. No. 41.

J. D. NOLET,

Ganzenmarkt,

** heeft ontvangen voor ST. NICOLAASGE-SCHENKEN, eene groote keus NIEUWIGHEDEN, alsmede eene ruime sortering KINDERSPELEN.

Bij J. MADO aan de Jansbrug No. 39,

** zijn ter gelegenheid van **St. Nicolaas** voorhanden: Eene groot sortering PRENTEBOEKEN in alle soorten en prijsen, gekleurde en ongekleurde PRENTEN, CHINESE SCHIMMEN met en zonder Tex, PAPETEUS ALBUMS, VERF- en PASSERDOZEN, SCHRIJF-, ZAK- en TEEKEN- PORTEFEUILLIES. Eene groote Collectie **Gezelschapspellen**, waarbij TOMBOLA zonder nieten, met luimige Devizen van J. Schenkman, SPOORWEGREIS BINNEN KAMEREN, enz. enz. Wat men ter bezigtiging mogt verlangen, gelieve men aan te vragen, gedurende deze week vindt men alle artikelen behoorlijk ontpakt en ten toon gespreid.

A. H. VAN BOEKHOVEN,

— Lijnmarkt, E. 64. —

Dames- en Heeren-Coiffeur. — Groot Magazijn van Parfumeriën, Toiletzaken en Scheerbehoefsten;

abonneert voor het KAPPEN en HAAR-SNIJDEN, en verkoopt de fijnste soorten van POMMADES, ODEURS en ZEEPEN, alsmede uitmuntende *Sponzen, Nagel- en Haarborsstels, Kammen* enz. Verder maakt hij eene geheel nieuwe, *éénige* soort van *Bandeaux*, benevens *Toupets, Paruiken* en *Touren*; — terwijl hij voorts bijzonder de aandacht vestigt op de bij hem voorhanden voortreffelijke, alléén echte *Macassar-Olie* en *Macassar-Pommade*, gelijk ook vooral op het bij hem aanwezig Dépôt der nu pas ontdekte

KROMATOGENE,

het thans éénig voor goed erkende middel, om, zonder het minste gevaar, *oogenblikkelijk*, en in alle standhoudende schakeringen het hoofd- en baardhaar zelf te kleuren. — Van het vroeger tot datzelfde einde gebezigde EAU-BERGER is bij hem nog een kleine voorraad, tegen f. 2.75 de flacons, te bekomen.

** De ondergeteekende berigt, dat hij van af 10. DECEMBER e. k. eene **DILIGENCE DIENST** voor passagiers en goederen tusschen Gorcum en Utrecht zal openen, vertrekkende van Gorcum des morgens ten half tien uur, in correspondentie met de Trein van 1.30 's mid-dags naar AMSTERDAM en ROTTERDAM en van Utrecht des morgens na aankomst van den eersten Spoortrein van die plaatsen.

De Diligences zullen te Utrecht en Gorcum aan de kantoren der **ALGEMEENE POSTWAGEN-ONDERNEMING VAN GEND & LOOS** af en aan rijden.

Breda 30. Nov. 1857.

W. HOOGENDIJK.

SVTJOIN +

De ondergeteekende berigt dat hij bij den Boekverkoop W. J. A. MULDER, in de Pottenstraat eene bevestigde collectie **BOEKGESCHENKEN**, alsmede eene aanzienlijke voorraad *Munchener Platen*, voor groote en kleine kinderen, en hem gelast heeft die geschenken voor minst mogelijke prijzen te verkoopen.

OESTERBERICHT.

** De Wed. H. KOENDERS berigt aan hare geëerde begunstigers, dat zij weder heeft ontvangen eene lading met Texelsche, Zeeuwsche en Engelsche OESTERS, die vet en blank zijn en tegen een civielen prijs; alsmede gemarineerde Haring, Booms-Winterharing, fijne Engelsche Bieren, Bergsche Anchovisch, fijne gemalen Leng, Engelsche Bokking, enz.

234. Staats-Loterij.

Tweede klasse. 1e Lijst.

No. 386 f. 1500. No. 4588 en 10142 ieder f. 1000.

Marktberigten.

Utrecht, 28 Nov. Winter Tarwe van f. 8,75 tot f. 11,00 Winter Rogge van f. 6,40 tot f. 7,00. Zomer Garst van f. 6,25 tot f. 6,50. Zand Boekweit van f. 8,00 tot f. 8,50. Zware Haver van f. 5,00 tot f. 5,50. Ligte Haver van f. 4,40 tot f. 4,90. Duiven Boonen van f. 7,50 tot f. 7,75. Paarden Boonen van f. 7,25 tot f. 7,50. Groene Erwt van f. 10,00 tot f. 12,50. Capucijnders van f. 11,00 tot f. 14,00. Hennipzaad van f. 6,75 tot f. 7,00. Peren van f. 1,20 tot f. 2,00 het mud. Appelen van f. 2,50 tot f. 3,50 het mud. Boter (gras) van f. 1,04 tot f. 1,30. Idem (wei) van f. 0,80 tot f. 0,96 het pond. Hoenderieren van f. 3,80 tot f. 4,00 de 100 stuks. Aardappelen van f. 1,90 tot f. 2,40 het mud.

Ter markt waren aangebragt: 730 mudden Tarwe, 261 m. Rogge, 312 m. Boekweit, 222 m. Haver, m. Garst, 79 m. Duiven en Paardenboonen, 12 m. Groene Erwt, 16 m. Hennipzaad, 2100 m. Aardappelen, 1400 ponden Boter.

Aan de Graanmarkt was de handel traag, zonder merkbaar prijsverandering.

Amsterdam, 30 Nov. Tarwe tot vorige prijzen van 136 & with. Pools f. 345; 134 & Jar. Eyder f. 225; 132 & Nassand. f. 295; 128 & bonte Pools. f. 300, f. 310 & Jarige dito f. 535. Rogge onveranderd, 116 & Petersb. f. 151, f. 159; 127 & Pruis. f. 198; 124 & f. 184, f. 185. Garst; 112 & Jar. Deens. f. 180. Boekweit blijft in dezelfde gesteldheid; 118, 120 & Amsterdam en Nijkerk f. 242, f. 245; 134 & Holst. f. f. 253.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederlandsche Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnenuitgang)

Nov.	Uren	Wind- rigt.	kr.	Barom. bij 0.	Ther- m.	Afwe- d. temp.	Voe- chtig- heid	Ge- regeld	Aanmerkingen	
			N. &							
29	2	no.	0.0	765.56	41.9	—	1.3	0.78	0	Bijna helder
	10	ono.	0.0	65.56	39.0	—	0.4	0.89	0	Betrokken.
30	8	o.	1.5	64.14	40.6	+	1.6	0.89	0	Zw. bewolkt
	2	ozo.	5.5	61.98	44.2	+	0.9	0.76	0	Bijna helder
	10	zo.	6.0	61.90	35.2	—	4.3	0.88	0	Helder.
1	8	zo.	0.5	61.90	30.4	—	8.5	0.96	0	Idem.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 30 November 1857.

NEDERLAND.									
Werkel. Schuld . . .	2 1/2 pCt.	61 1/8	62 1/8	61 1/8					
ditto dito	3	74 1/8	74 1/8	74 1/8					
ditto dito	4	95 1/8	95 1/8	95 1/8					
Amortisatie-Syndicaat 3 1/2	"	88 3/4							
Handelmaatschappij . . .	4 1/2	141	141 1/4	141 1/4					
Oost-Indische Leening 4	"	93 3/8							
Aand. Rijn-Spoorweg 4 1/2	"	99 1/2							
BELGIË.									
Certifk. bij Rothschild 2 1/2 pCt.		50							
SPANJE.									
Obligatiën	1 1/2 pCt.	24 11/16	24 11/16	24 11/16					
Oblig.	3	41 1/16							
Binnenl. Schuld . . .	3	36 1/16	36 1/2	36 1/2					
Bewijzen Koepens . . .		5	5 1/16						
PORTUGAL.									
Obligatiën	3 pCt.	43 3/8	43 11/16	43 11/16					
ditto 1856	3	42 11/16	43						
ditto uitgestelde		25							
RUSLAND.									
Oblig. bij Hope en Co. 5	"	102 3/4							
Obligat. 1828 & 1829 5	"	101 1/8	101 3/4	101 3/4					
Certifikat. 1831 & 1833 5	"	90 1/8							
Certifikaten 1840 . . .	4	88	88 1/8	88 1/8					
Cert. bij Stieglitz . . .	4	82 3/4	83	82 3/4					
ditto 5e Serie	5	94 3/8	94 1/2	94 1/2					
ditto 1855 6e Serie . . .	5	96 3/8	96 3/4	96 3/4					
ditto Adm. te Lond. 4 1/2	"	93 3/8							
Cert. van Assign.	5	63 3/4							
POLEN.									
Aand. 1835, fl. 500		149 1/2	150						
Obligatiën	4 pCt.	76 3/4	76 1/8						
OOSTERRIJK.									
Oblig. bij Goll en Co. 5 pCt.		74 1/2							
Oblig. Metaliek	5	71 1/16	71 1/8	71 1/8					
Oblig. Rente Am.	5	84 1/2	84 3/4	84 3/4					
ditto Nat. 1854	5	73 1/16	74 3/4	74 3/4					
ditto dito	2 1/2	37 1/16	37 1/4						
BRAZILIE.									
Geldl. 1824, £ 100	5 pCt.	96 1/2							
AMERIKA.									
Ecuad. Oblig. 1855	100 £	18 1/8	18 1/8						
Venez. Oblig. 6 pCt., nu 4 1/2	"	26 3/4	26 1/2	26 1/2					
Grenada, Oblig.	3 1/2	16 1/16	16 1/16	16 1/16					
Mexiko, Obl.	3	17 1/16	17 1/16	17 1/16					
N.-Am. Illin. Spw. Aand.		92							
N.-Am. Illin. Obl. C. B. 7	"	82 3/8	83 1/2	83 1/2					

Snelpersdruk van L. E. BOSCH en ZONNEN.

Provinciale Staten van Utrecht.

Zitting van Dingsdag 17 November.

Tegenwoordig zijn 35 leden; afwezig de HH. Kien, v. d. Poll, Laan, v. Veersen en de Heus.

De Voorz. deelt mede dat door de afdeelingen voor de zaak van het Tienhovensche kanaal tot rapporteurs zijn benoemd de HH. Spengler, Wijers en Pabst.

Wordt bij monde van den heer Schas, door de komm. van rapporteurs verslag uitgebragt, betreffende de regeling der zaak van het zand- en jaagpad tusschen Utrecht en Breukelen, welke komm. adviseert:

1°. zich te vereenigen met de regeling omtrent het onderhoud van het zand- en jaagpad tusschen Utrecht en Breukelen, zoo als die door gedep. Staten is voorgesteld; en

2°. te verklaren, dat er, te oordeelen naar de mededeelingen van gedep. Staten, geene termen aanwezig zijn, om aan het verzoek van de gemeenten Nigtevecht en Vreeland te voldoen.

Ter griffie en de behandeling aan de orde gesteld de behandeling der reeds aan de orde gestelde punten.

Wordt ter tafel gebragt:

eene missive van Gedep. Staten, betreffende de heffing van den akcijs op het geslagt in de gemeente Amersfoort, — in handen eener komm., bestaande uit de HH. de Louter, Broers en Lagerwey;

een adres van het veenderijbestuur van Westbrook, ter zake der voorgestelde wijziging van het veenreglement, — ter griffie.

eene missive van Gedep. Staten, betreffende hetzelfde onderwerp, — alsvooren.

Aan de orde is het verslag der komm. van rapporteurs, betreffende het verzoek van huismeesteren en regenten van het krankzinnigengesticht te Utrecht, om een prov. subsidie.

De heer v. Tuyll v. Zuylen deelt mede, dat de komm. van rapporteurs het 2. gedeelte der konklusie verlangt te wijzigen en alsnu voorstelt, om Gedep. Staten uit te noodigen, om van het bestuur van het gesticht alle zoodanige inlichtingen in te winnen, als strekken kunnen om het gedane verzoek met grondige kennis van zaken te beoordeelen, en in verband daarmee zoodanig voorstel aan de verg. te doen als zij zullen vermeenen te behooren.

De beraadslagingen over deze zaak worden geopend.

De heer Ackersdijk zegt, dat voor dit onderwerp eene zoodanige wetgeving bestaat en de inrigtingen voor krankzinnigen geene armengestichten zijn, maar inrigtingen tot geneesk. verpleging en tot bewaring, maar ook voor eigen rekening diegenen verpleegd worden, die dat zelve kunnen bekostigen. Wat wordt voorgesteld, is, bij te dragen, ten einde in de prov. zulk een gesticht kunne in stand worden, dat tot nog toe zonder bijdragen reeds aanmerkelijke uitbreiding heeft erlangd. Nu stelt de komm. voor het verzoek om ondersteuning, zoo als gedaan is, af te slaan, doch nadere inlichtingen in te winnen, ten einde te overwegen in hoeverre men iets zal verleen. Spr. moet bekennen, dat de wetgeving over deze zaak niet zeer duidelijk is, en hij zou deswege gaarne eenige inlichtingen ontvangen. In de wet van 29 Mei 1841 is voorgeschreven, dat de gestichten voor krankzinnigen een zekere regeling en toezigt onderworpen zijn, dat, als zij niet beantwoorden aan de behoefte gesloten zullen worden. Dit zijn bepalingen, meent Spr., door elk lid der verg. zullen worden toegejuicht; maar omgekeerd blijkt niets in de wet, omtrent de zorg dat die gestichten zullen bestaan; slechts een flauw spoor is daarvan te vinden; er wordt gezegd dat in zooverre in de prov. aan zoodanig gesticht geen behoefte is of het er niet kan worden opgericht, de Staten geregtigd zullen zijn om met die van eene andere prov. waar een gesticht bestaat, in overeenkomst te treden. Wat, vraagt Spr. kan die overeenkomst zijn? Niet veel anders dan om bij te dragen aan dat naburig gesticht. Maar dat men, als er een gesticht in de prov. bestaat, ook zal moeten bijdragen, opdat het voldoende zij aan de behoefte, dat; zou men zeggen, wordt verondersteld, doch het staat niet in de wet. Nu doet zich, naar Spr.'s meening, de vraag voor, of er eenige grond is, waarom de Staten worden geautoriseerd, om, wanneer zij in hunne prov. geen gesticht hebben, bij te dragen tot onderhoud en uitbreiding van dat in een naburige prov., terwijl zij niet verplicht zouden zijn, om, als een gesticht in hunne prov. is, te zorgen, dat het in stand kunne blijven. Wellicht, zegt Spr., dat in de uitvoering daaromtrent toch iets is voorgeschreven, waardoor men omtrent de algemeene norm zou kunnen worden ingelicht. Spr. meent daar te meer op wijzen, wijl men in provinciën, waar goede gestichten ontbraken, en met name in Noord-Holland, zich groote opofferingen getroost heeft, om die daar te stellen. Spr. vraagt of die opofferingen geheel uit menschlievendheid zijn geschied, dan wel of er grond was, ze te doen behouwen als pligt. In dit laatste geval vermoedt Spr., dat er ook wel eenige grond is, waarop eene verplichting kan gebouwd worden, om voor het ge-

sticht in deze stad bij te dragen. De komm. zegt, dat er geene verplichting bestaat en men het verzoek daarom moet afwijzen, doch daarna onderzoeken of er ook aanleiding bestaat om toch iets bij te dragen; Spr. zou meenen dat men die beide voorstellen diende ineen te smelten, want uit het onderzoek zal immers blijken in hoeverre het verzoek gegrond is, en Spr. acht het inkonsekvent, vooraf te zeggen: wat zij vraagt geven wij niet, maar nu zullen wij onderzoeken of er grond is voor uwe aanvraag. Spr. zou dus wenschen te vernemen, of er eene aanleiding is die het verleen van bijdragen kan doen beschouwen als pligt, en tevens zou hij voorstellen, het verzoek niet af te wijzen alvorens men genoegzaam is ingelicht.

De Voorz. zal, voor zoover hij daartoe in staat is, gaarne voldoen aan het verlangen van den vorigen Spr. en zijne meening mededeelen ten aanzien van hetgeen waartoe men verplicht zou zijn. Spr. meent met den heer Ackersdijk, dat die verplichting uit de wet moest blijken en hem komt het voor, dat zoodanige verplichting tot het daarstellen of helpen daarstellen van dergelijke gestichten in de prov. in geene wet bepaaldelijk wordt aangewezen. Het eenige wat Spr. blijkt, vloeit voort uit art. 8 der wet van 1841, met dat onderscheid echter, dat niet aan de Staten wordt opgedragen, om gezamenlijk met die van andere prov. zich die zaak aan te trekken, maar art. 8 zegt dat de Staten der prov. waarin geen geneeskundig gesticht voor krankzinnigen kan of behoef te bestaan, voor de verpleging der behoeftige krankzinnigen in hunne prov. eene billijke overeenkomst zullen sluiten met het bestuur of de besturen van een of meer in andere prov. aanwezige gestichten. Al wat dus der prov. als pligt wordt opgelegd strekt om de middelen te beramen en met de besturen der geneesk. gestichten overeenkomsten te treffen, ten doel hebbende de verpleging van behoeftige krankzinnigen bevorderlijk te zijn. Waar dus, gelijk hier, men het voorrecht had een uitnemend gesticht te bezitten en het bestuur daarvan zich bereid toont ten alle tijde de behoeftigen der prov aan te nemen, bestond geen aanleiding om te handelen in overeenstemming met dat art. van de wet. Nu er bezwaren ontstaan en het bestuur moeilijkheden schijnt te ondervinden in de regeling gelijk die tot dusverre plaats vond, nu zou de verplichting bij art. 8 bepaald in het leven geroepen worden, maar dan is die verplichting niets anders, dan de zorg voor de opname in een of ander gesticht, welke zorg zich alleen bepaalt tot behoeftigen. Het is dus, zegt Spr., niet de verplichting der prov., die krankzinnigen daar zelve te plaatsen; de wet op het armwezen maakt daarvan een gemeentelast en in art. 26 dier wet wordt gezegd, dat de kosten, voortvloeiende uit het overbrengen van arme krankzinnigen naar en het verplegen in eene geneeskundige inrigting voldaan worden uit de fondsen der burgerlijke gemeente, waar de verpleegde zijn domicilium van onderstand heeft, en, zoo dat niet te vinden is, uit 's rijks gelden. De prov. autoriteit nu, zegt Spr., heeft met dit onderwerp hier niets gemeen, dan het verleen van eene subsidie uit wellwillendheid en ter aanmoediging aan die besturen; de verplichting echter der prov. gaat niet verder dan de overeenkomst te treffen krachtens art. 8 en, voor zoover van de autoriteit der prov. afhangt, te zorgen dat er gelegenheid geopend worde waarvan de gemeente-besturen zullen kunnen gebruik maken, om hunne arme krankzinnigen te doen opnemen en verplegen, en zoo is de zaak ook overal opgevat. De heer Ackersdijk heeft gewezen op de prov. Noord-Holland en op de groote uitgaven aldaar gedaan voor het gesticht *Meerenberg*, — Spr. heeft dien maatregel niet te oordeelen, maar gelooft toch te kunnen vaststellen, dat wat de prov. N.-Holland gedaan heeft, is geweest eigen vrije keuze; dat geen wet haar heeft kunnen opleggen een gesticht in het leven te roepen. Naar Spr. meent heeft echter, behalve Friesland, geen der overige prov. dat voorbeeld gevolgd; deze hebben met de besturen van in of buiten haar bestaande gestichten overeenkomsten gesloten van zeer verschillenden aard. Gedep. Staten nu, zegt Spr., hebben gemeend, dat hieruit voor deze prov. de gevolgtrekking te putten zou zijn, dat men niet moet geven f 60000 en nog eene andere som van f 3000 per jaar, bij wijze van subsidie, wijl de prov. daartoe niet verplicht is, maar dat men, op den voet der besturen van andere prov. met het bestuur van het hier bestaand gesticht in de eerste plaats, en, zoo dit onmogelijk is, met een ander bestuur eene overeenkomst moest treffen, waardoor men in gelegenheid zou zijn de arme krankzinnigen te doen opnemen, ook op grond dat men meende, dat dit de verplichting der prov. was. Gedep. Staten nu zijn een kleinen stap verder gegaan en hebben gezegd: wij hebben een uitnemend gesticht, dat op het oogenblik niet met andere kan concurreren, door bijzondere omstandigheden en vooral ook omdat groote uitbreiding noodzakelijk is, en geene fondsen voorhanden zijn om die te bekostigen; nu willen wij niet naauwkeurig uitmeten en met dat gesticht den zuinigsten prijs bedingen, maar de bestuurderen ook een blijk geven van sympathie, en daarom zouden wij genegen zijn, in het te sluiten kontrakt eene som vast te stellen, iets ruimer dan wij misschien met een ander zouden kunnen overeenkomen, en in dat meerdere ligt opgesloten eene indirekte subsidie; daartoe echter bepalen wij ons, wij kunnen in de administratie van het bestuur niet indringen, en wenschen ons vreemd te houden van

de onderneming. -- Gedep. Staten hebben aldus, zegt Spr., gemeend, de belangstelling der prov. autoriteit voor het in deze prov. gevestigd gesticht te vereenigen met de verplichting bij de wet der prov. opgelegd.

De heer Jongeneel zegt, dat de afdeeling waarvan hij de eer had lid te zijn, gemeend heeft de vraag niet te moeten beslissen in hoeverre de provincie van regtswege verplicht zoude zijn, het krankzinnigengesticht finantiëel te ondersteunen; van hare zedelijke verplichting was de afdeeling voor zich ten volle overtuigd. Aan de Gedep. Staten toch was het opgedragen eene overeenkomst met een gesticht tot opnemng van behoeftige krankzinnigen, hetzij hier of elders, aan te gaan, en, vervolgt de Spr., aangenomen nu dat de meeste gestichten door overbevolking geene overeenkomst konden sluiten, en helaas, dit treurig verschijnsel doet zich in den tegenwoordigen tijd voor, in welk geval zoude deze provincie alsdan verkeeren? Gaarne erkent Spr., dat in de 2. afd. alle de leden erkenden en overtuigd waren dat de provincie de grootste verplichting aan het bestuur van het krankzinnigengesticht had. Wat toch is de geschiedenis? Men heeft door wijs beleid en goed beheer een gesticht weten daar te stellen, en uit te breiden, dat niet alleen in deze provincie, maar zelfs door het geheele vaderland eenen beroemden naam heeft verworven. Zulke uitkomsten worden schaarsch gevonden en verdienen bekend te zijn; maar — en dit is de keerzijde — nu wendt datzelfde bestuur zich tot de staten om eene geldelijke ondersteuning van f 60,000 voor eens en eene jaarlijksche bijdrage van f 2950. Hoe gunstig de 2. afd. ook ten opzichte van genoemd bestuur gestemd was, vermeende zij toch aan de aanvraag zoo als dezelve daar was liggende, zonder de noodige bescheiden tot inlichting, geen gevolg te kunnen geven; haar gevoelen was; het bestuur van het krankzinnigengesticht vraagt geld, wij daarentegen verlangen licht, en dit te meer omdat het adres te onbestemde uitdrukkingen, wat den finantiëlen toestand betrof, bevat; Spr. is geheel doordrongen van de meening dat in alle administratien nooit genoeg openbaarheid kan heerschen, hij heeft het meer dan eens verklaard, dat het als het ware een glazen stolp moet zijn, waar een ieder in zien kan, een denkbeeld nog te weinig in ons vaderland begrepen. Wat wordt, vraagt Spr., nu medegedeeld door het bestuur van het krankzinnigengesticht? Volgens het aders was er in de laatste jaren een aanzienlijk te kort ontstaan, doordien de eerste klasse in lijders verloren heeft en de derde overbevolkt was, zoodanig dat terwijl deze vroeger stonden als 1 tot 2, de feitelijke toestand alnu was van 1 tot 5. De 2. afd. wenschte te weten welke vooruitzichten er aanwezig waren dat zich die ongunstige verhouding weder zoude herstellen, vóór alles verlangde zij echter de hoegrootheid van het te kort te kennen, daar het aangevraagde uitsluitend bestemd is tot eene noodig geachten aan- en bijbouw, zoodat dit te kort op eene andere wijze moet gedekt worden, en dit verlangde de afdeeling te weten. Het genoemd bestuur deelt mede dat er bijna geene fondsen meer aanwezig zijn; er bestaan dus fondsen, — de tweede afd. verlangt te weten hoeveel deze bedragen. Het bestuur komt er open voor uit, dat wanneer de verbouwing ten oore voor zal zijn gebragt, deze weder eene vermeerdering van onkosten voor onderhoud, vuur, licht, wassers enz., zal veroorzaken. Over een en ander verlangt de afd. eene meerdere preciseering. Ook gewaagt het adres, dat de geneesheer en heilmeester als provinciale ambtenaren kunnen beschouwd worden. De afd. wenschte te weten welk toezigt van wege de provincie hierover wordt gehouden. Over deze en nog meerdere punten verlangt de 2. afdeeling licht te ontvangen. Naar aanleiding van alle deze vragen wenscht de 2. afd. aan de Gedep. niet op te dragen het sluiten van een voorloopig kontrakt, maar alleen zich te bepalen tot het vragen van alle noodige inlichtingen, ten einde over alles te kunnen oordeelen, en daardoor eene beslissing met kennis van zaken te kunnen nemen, opdat de provincie niet later zich te beklagen zal hebben, door het nemen van halve maatregelen groote sommen te hebben opgeofferd, zonder op den duur den finantiëlen toestand van het krankzinnigen gesticht op eenen goeden grondslag te hebben gevestigd. Ten slotte dringt Spr. met den meesten ernst er op aan, dat deze zaak spoedig tot eene beslissing gebragt wordt; hem toch is door eenen onpartijdige hand medegedeeld, dat de toestand der lijders van de 3. klasse allertreurigst is, dat de gezonde en zieke lijders door overbevolking onder elkander vermengd liggen. Het lot dezer ongelukkigen is reeds zoo zwaar, dat elken dag dat dit bestendig wordt eene gewetenszaak is. Spr. wenschte daarom, wanneer deze zaak in deze zitting niet kon worden afgedaan, haar dan in eene buitengewone zitting te beeindigen.

De heer Pabst zegt, dat de inlichtingen door den Voorz. gegeven, hem op het laatste punt de zaak niet duidelijk genoeg gemaakt hebben. De Voorz. zegt, dat op de prov. de pligt rust om te zorgen dat de behoeftige krankzinnigen kunnen worden opgenomen, en dat men nu met het gesticht te Utrecht eene overeenkomst deswege wil treffen en het voor elk krankzinnige iets meer geven dan men een andere inrigting zou betalen, — Spr. vraagt, wie dat meerdere zal betalen, de prov. of de gemeenten? Zijn het de gemeenten, dan helpt de prov. niet en zou Spr. groot bezwaar vinden om een ak-

koord aan te gaan, ten gevolge waarvan de gemeenten meer zouden moeten betalen dan in andere gestichten; Spr. moet dus aannemen, dat het doel is, dat de prov. dat meerdere zal betalen. — Ook in eene andere verg. heeft deze zaak bij Spr. een onderwerp van nauwgezette overweging uitgemaakt, en hij verklaart groot bezwaar te hebben gevonden en nog te vinden, om aan zulke gestichten subsidien te geven, zonder hen eenigzins te binden. Een man, die het wel schijnt te weten, heeft in het openbaar in de verg. der Staten van Noord-Holland de vraag gesteld, wat de reden is waarom *Meerenberg* door zooveel minder personen als genezen verlaten wordt, dan kleinere gestichten, en men heeft verzekerd, dat het grootsche van die inrigting juist nadeelig werkt op het herstel, daarom gaf men verreweg de voorkeur aan die kleinere gestichten, waar beter toezigt gehouden kan worden. Is dat nu waar, dan is het de vraag of het wel een groot geluk is, zulke groote inrigtingen te hebben. De bestuurders willen steeds, en met een goed doel, hun gesticht uitbreiden, en Spr. vreest, dat als men nu eene subsidie zal geven voor de uitbreiding die heeft plaats gehad, en die zoo geschied is, dat men, gelijk de vorige Spr. zeide, dringend geld moet hebben, dan ook weer binnen korten tijd in dien toestand zal geraken, en alsdan wederom dezelfde aanleiding zal zijn om te geven. Daarom heeft het bij den Spr. bezwaar eene hoogere som voor elk krankzinnige te geven. Hij wenscht dan inlichtingen te hebben of het niet het beste was dat de Staten na inzage genomen te hebben van alle stukken, eene som leenen ten einde in den nood behulpzaam te zijn, met de verzekering evenwel, dat als die hulp in het vervolg noodig mogt zijn zonder dat men er zich vooraf van verzekerd heeft, men die niet zal kunnen erlangen, en daarmede zou Spr. wenschen verbonden te zien, dat de verpleegkosten zoo nauw mogelijk bepaald wierden.

De heer *Jongeneel* zegt niet gesproken te hebben van dringende behoefte aan geld, maar gezegd te hebben, dat de zaak dringend regeling vereischt, en zij vereischt die omdat het gesticht zoo overbevolkt is, dat op de 3. verdieping de zieke krankzinnigen in hetzelfde lokaal liggen als de gezonde.

De *Voorz.* acht zich verplicht eenige aanmerkingen te beantwoorden. Spr. zal beginnen met de aanmerking van den heer *Pabst*, dat er zekere duisterheid in zijne voorstelling ligt ten aanzien van het sluiten van een kontrakt, met betrekking nl. tot de vraag, wie eigenlijk die kosten betalen moet. Spr. meent, dat het antwoord daarop is, dat de prov. met het gesticht kontrakteert, niet voor zich, maar voor de gemeenten, en zij krijgt daardoor voor de gemeenten, tegen betaling van zekere som door de gemeenten, de gelegenheid om voor dien prijs de krankzinnigen daar verpleegd te zien. Hieruit zou nu volgen, dat, als de bedongen prijs hooger gesteld werd dan noodzakelijk is, dit ten laste zou komen van de betrokken gemeente-besturen, en de prov. zou zich dan op zeer gemakkelijke wijze vrijgevig kunnen toonen ten laste van de gemeente-kassen; het mag evenwel, vervolgt Spr., niet onopgemerkt blijven, dat de prov. die gemeente-besturen in deze te gemoet komt, en dat de som die tegemoetkoming ook aan de goedkeuring der verg. blijft overgelaten, zoodat, als de prov. autoriteit die besturen bovenmate zou drukken, zij met de andere hand dien druk zou kunnen opheffen. Eene andere aanmerking, zegt Spr., betreft de vraag naar inlichtingen; de heer *Jongeneel* heeft een aantal punten opgenoemd, die, Spr. erkent het, op het oogenblik geheel in duisternis gehuld zijn. Nu meent Spr. en ook Gedep. Staten, dat al die inlichtingen uitnemend te stade zouden komen, als bij de Staten de bereidwilligheid bestond, om, als zij behoorlijk waren ingelicht, eene subsidie in eens te geven, maar als men, uithoofde van gebrek aan wettelijke verplichting, ongeneigd is eene belangrijke subsidie in eens aan dat gesticht te geven, dan meenen Gedep. Staten, dat het ook niet noodig is, zich veel licht te verschaffen, want eerst inlichtingen te vragen en daarna te zeggen: nu krijgt gij toch niets, daarin meende men zekere misleiding te zien. Indien men begrijpt geen geld te moeten geven op de wijze, waarop het gevraagd is, behoeft men, zegt Spr., ook geene inlichtingen te vragen; als men begrijpt, dat zich alles oplost in het voldoen aan de verplichting, die op de autoriteit rust, dan heeft men ook geene meerdere inlichtingen noodig.

De heer *Ackersdijk* zegt, dat, volgens zijne overtuiging de zaak nog niet tot rijpheid gebragt is; Spr. vindt zich evenwel genoopt, eene enkele aanmerking voor te dragen. Wat Gedep. Staten hebben beraamd, ten einde eenigzins te gemoet te komen aan het gesticht, komt Spr. niet aannemelijk voor. De wijze waarop in het onderhoud van arme krankzinnigen voorzien wordt, behoort nog tot die bijzonderheden welke geheel abnormaal behandeld worden; er is, vervolgt Spr., in ons bestuur eene verwarring tusschen de verplichtingen der gemeenten, der provincien en van den Staat, en die verwarring vindt men ook met betrekking tot de verpleging der krankzinnigen. De armenwet zegt, dat de gemeenten de kosten voor de verpleging der arme krankzinnigen moeten betalen; en toen over die wet werd geraadpleegd, zeide de minister: wij verlangen dat het in de wet kome, maar het zal niet worden uitgevoerd; weest gerust, de staat en de prov. zullen wel een gedeelte betalen. Dit acht Spr. een toestand die moet verdwijnen voor de verbeteringen in de administratie die men te gemoet ziet; als de wet zegt

dat de gemeente het moet doen, behoort ook de gemeente, en niet de staat en de provincie hij gedeelten het te doen, en, omgekeerd behooren de gemeenten niet bezwaard te worden met die menigvuldige lasten, welke verplichtingen zijn van den staat; men denke slechts aan het krijgswezen. Naar Spr.'s overtuiging moet dus niet de weg gevolgd worden dien Gedep. Staten verlangen in te slaan. Die wijze van handelen zou bovendien de Staten in een andere opzicht in botsing brengen: nu toch geven de staat $\frac{1}{2}$ de prov. $\frac{1}{2}$ en de gemeenten $\frac{1}{2}$; en als men dus de som verhoogde, zoude men omtrent de kosten door den staat en door de prov. te dragen in verwickeling komen. Spr. komt na al het gehoorde tot deze wijze van zien: het gesticht is te bekrompen voor de arme krankzinnigen, er is dus op het oogenblik in de prov. geen genoegzame plaats voor de verpleging der arme krankzinnigen, en als de prov. nu aan hare verplichting wil voldoen, zou Spr. veel meer geneigd zijn bij te dragen tot verbetering en vergrooting van het gesticht, opdat de arme krankzinnigen er goed verpleegd kunnen worden; maar dan moet voor die verpleging ook niet meer betaald worden, dan de kosten, die daarvoor noodzakelijk zijn, en die zullen de gemeenten betalen. Spr. acht dat een veel wettiger wijs van ondersteuning dan wat is voorgesteld.

De heer *Jongeneel* verschilt in zienswijze van den *Voorz.* en van Gedep. Staten — die geen inlichting verlangen, omdat de Staten tot geen geldelijke bijdrage genegen zijn — hij wil dit laatste geheel in het midden laten — dit alleen wil hij evenwel verzekeren, dat wanneer uit de inlichtingen bleek dat het een goede administratie was — hij de eerste zoude zijn die zijne stem zoude geven om een geldelijke bijdrage toe te staan.

Den heer *Menso* komt het ook voor dat inlichtingen in deze zaak van weinig belang zijn, als men den aard van het gesticht in aanmerking neemt. Het is eene partikuliere onderneming, en nu zal men toch die ondernemers niet vragen hoe het met de finantieele uitkomsten hunner onderneming gaat. Spr. vraagt echter aan wie de bijdrage gegeven zal worden en welke hare waarde zal zijn. De bestuurders nemen in het gesticht verschillende lijders op; hier komen alleen ter sprake hulpbehoevenden ten laste der gemeenten, voor wie eene bijdrage noodig is van den staat en de prov. en die wordt verleend. Bij het te kennen geven der bestuurders dat niet meer in de behoeften der lijders van de 3 kl. kan voorzien worden, meent Spr., dat voor de hand ligt, dat zij meer vragen voor de verpleging dier lijders, en dat dus dengene van wie zij dit vragen worde aangetoond, dat men zoo veel meer moet betalen in evenredigheid van wat in andere prov. gegeven wordt. Spr. komt het verkieslijk voor dat men daarnaar eene overeenkomst sluit voor elken lijder.

De zitting wordt hierop gedurende een kwartier uren geschorst.

De zitting hervat zijnde worden de beraadslagingen over deze zaak voortgezet.

De heer *Pabst* meent dat de heer *Menso* de zaak eenigzins onjuist voorsteld, als hij het gesticht voor krankzinnigen te Utrecht eene *partikuliere inrigting* noemt, waarvan de ondernemers moeten weten wat zij besteden. Spr. is van oordeel dat het gesticht te Utrecht van andere dergelijke gestichten moet worden onderscheiden. Hij wenscht de regenten niet als ondernemers beschouwd te hebben, omdat het mannen zijn die met bekwaamheid, opoffering van geld, tijd en zorgen, het gesticht tot een model voor andere landen en tot een weldaad voor het gewest hebben gemaakt. Zij die aan het hoofd staan, zijn, als men wil, *ondernemers*, maar van een partikulier verhevenssoort, ondernemers om een deel der lijdende menschheid geheel belangloos te helpen, zoo het kan, te redden. Zij verdienen dus meer dan onze achting. Het is echter eene andere vraag of de Staten het geld der provincie voor meer dan een ton gouds ter hunner beschikking mogen stellen. Daartoe kan Spr. niet medewerken. Na alles wel te hebben overwogen, moet Spr. erkennen, dat hem het denkbeeld van Gedep. Staten nu aannemelijk voorkomt, om nl. in hetgeen men jaarlijks zal betalen aan hen die belangloos de zorg voor het gesticht op zich nemen, te verzekeren, dat zij daarin de mogelijkheid zullen vinden om dat gesticht in stand te houden en uit te breiden. Dan heeft men, zegt Spr., daarin gevonden zekeren band, dat regenten niet buiten mate voor het goede zullen ijveren.

De algemeene beraadslagingen gesloten zijnde, en een voorstel van den heer *Ackersdijk*, om over beide punten der konklusie in eens te stemmen, als niet ondersteund niet in behandeling genomen zijnde, wordt, het eerste punt der konklusie van de komm. strekkende om het verzoek gelijk het daar ligt te wijzen van de hand, zonder discussie met 32 stemmen tegen die van den heer *Ackersdijk* aangenomen. De heer *Vos* de verg. verlaten hebbende, en de heer *v. Hoytema*, nog niet tegenwoordig, nemen aan deze stemming geen deel.

De beraadslagingen over het tweede gedeelte der konklusie gelijk het door de komm. gewijzigd is, worden hierop geopend.

De *Voorz.* meent na de genomen beslissing te moeten wijzen op, Spr. zou het bijna noemen, de inkonsekwentie, nu gelegen in het voorstel dat gedaan wordt, er is nl. nu reeds aangenomen het verzoek gelijk het daar is liggende, niet toe te staan,

maar in deze uitnoodiging aan Gedep. Staten kon Spr. voor dat tot grondslag ligt de meening, dat het voorstel zou strekken ter beoordeeling van een verzoek dat reeds is afgewezen, en waarmede verg. zich na die beslissing toch onmogelijk zou kunnen vereenigen.

De heer *Jongeneel* kan het gevoelen niet deelen dat er eenige inkonsekwentie in de konklusie van het rapport zoude gelegen zijn. Het bestuur van het krankz. gesticht vraagt een som van f 60,000 eens en een bijdrage van f 2950 jaarlijks, beide belangrijke sommen; nu zegt de verg.: *zoo als het verzoek daar is liggende*, mogen wij die gelden toestaan, daartoe wordt veel meer licht verlangd of het al of niet gegeven zal worden, moet blijken, maar dit is de eerste voorwaarde om kennis van zaken het verzoek in overweging te men — Spr. houdt deze wijze van handelen rationeel en wenschte dat die weg altijd bewaard was, dan voorzeker zou dit gebouw waar deze verpleging gehouden wordt in zoodanige finantieele verwickeling niet geraakt zijn.

Den heer *Ackersdijk* blijkt uit hetgeen hij van den heer *Jongeneel* verneemt, dat dit lid en wellicht vele andere leden juist zoo gestemd hebben, als voorstelde, dat namelijk het verzoek, zooals gedaan is, niet wordt toegestaan en in dien zin ziet hij geene inkonsekwentie in dit voorstel, en hij zich zeer goed met het eerste punt kunnen eenigen; Spr. gelooft dus, dat het 2. punt zooals door de komm. gewijzigd is, zeer gevoegelijk worden aangenomen.

De heer *Bastert* gelooft, dat wat betreft de deeling waarin hij zitting had, het gevoelen algemeen niet was gelijk de heer *Jongeneel* meende en Spr. moet ook wijzen op de primitieve konklusie tot staving van zijn gevoelen. De eerste konklusie toch was van geheel anderen aard. Spr. heeft bezwaar tegen de redaktie gelijk die thans is voorgedragen. Evenwel is het toch een zeer belangrijk punt en wenschelijk dat de verg. zich eenigermate uitspreke, want als Gedep. de zaak regelen eenigzins gelijkvormig aan de regeling die nu gevraagd wordt zou het mogelijk kunnen zijn, dat de meerderder verg. zeide: dat is onze bedoeling niet gewenst; Spr. meent dat de bedoeling van de meerderder geweest is dat de zaak zou gevonden worden de wijze gelijk door Gedep. Staten is voorgesteld en gelooft, dat de gewijzigde konklusie daarvan wijkt.

De heer *Lagerwey* neemt als amendement de spronkelijke konklusie der komm. over.

De *Voorz.* zegt in dat geval nu te moeten doen wat hij anders niet gedaan zou hebben, zijne bedenkingen nl. tegen die konklusie in het midden te brengen. In de eerste plaats zegt zij: Gedep. Staten worden gemagtigd om met het bestuur te onderhandelen. Te onderhandelen — waarover? Wat, vraagt Spr., zal de grondslag dier onderhandelingen zijn? Gedep. Staten hebben magtiging gevraagd om te onderhandelen naar een bepaalden grondslag, doch dat wordt verworpen, en dus is de beteekenis der konklusie niet, dat de onderhandelingen zoo gevoerd zullen worden als Gedep. Staten bedoelen. Men kan iets anders, maar men zegt niet wat, en Gedep. Staten moeten toch weten, dat, terwijl de hunne grondslagen tot de onderhandeling verwerpen er anderen zijn, die de verg. aannemelijk acht, moet dus weten wat men bedoelt. Vervolgens zal Spr. verder, worden Gedep. Staten gemagtigd alle inlichtingen van genoemd bestuur in te winnen; dat allen eerbied voor de verg. gelooft Spr. echter, dat Gedep. Staten die magtiging niet behoeven; Gedep. Staten wenschen inlichtingen te vragen, zij dat zonder de magtiging der verg. Verder worden Gedep. Staten gemagtigd, naar aanleiding van een en ander nadere voorstellen aan deze verg. te doen; Spr. zou ook hiervan moeten zeggen, dat Gedep. reeds eenmaal uitgenoodigd en door hen dien last voldaan zijnde, zij toch behooren te weten welke andere voorstellen men voor de hunne in plaats gesteld wil zien. Spr. vindt dus in het amendement van den heer *Lagerwey* zekere onbestemdheid die het moeilijk, ja onmogelijk zou maken, aan de verwachting der verg. te voldoen.

De heer *Lagerwey* kent niet het gevoelen van de leden, doch kan wel het denkbeeld der 1. afd. waarin hij zitting heeft, eenigzins duidelijk maken. Het verschil met het voorstel van Gedep. Staten voor dat hoofdzakelijk, dat Gedep. Staten hadden voorgesteld, in te staan voor de betaling voor een aantal lijders, en de 1 afd. heeft gemeend dat om eene verplichting in dien zin op zich te nemen, een gevaarlijk kon veezen in de gevolgen voor de konklusie het tweede punt was, dat men niet gaarne een koncept kontrakt zag overgelegd, want als Gedep. Staten een kontrakt hadden gesloten, en het door de verg. niet geratificeerd werd, zou dit altijd eenigzins schijn hebben van eene onbeleeftheid. Deze wijze der 1. afdeling schijnt *oorspronkelijk* te zijn, Spr., in de komm. van rapporteurs gezegevierd hebben, waaraan de veranderde redaktie der konklusie thans in den weg staat, maar waaraan Spr. blijft hechten.

De heer *Jongeneel* beaamt het gesprokene van den heer *Lagerwey*.

(Vervolg hierna.)